

SZÖGEDI-PAPRIKA

BÚCSU PÓSA LAJOSTÓL.

Isten veled! Virág borítsa útag,
 S a hír legyen futárod merre mégy,
 Kalap helyett viselj csak koszorúkat!
 S bankóesőt hullajtson rád az ég!
 Lantod ne kényszerülj soha becsapni!
 Kezedben rajta dal terem csodás!
 Költőt az Ég ki tudja, fog-e adni?
 Manapság sok a fűzfafurulyás!

Isten veled! duzzadt legyen tarisznyád!
 Nyiljék számodra mindenütt hitel!
 A Múzsán kívül ölelj sok Mariskát!
 Neved zengje Pest, Krakkó és Titel!
 S ha egykor szived hozzánk visszadobban
 És zónaútra öltesz kaputot,
 Helyed leszen szívünkön, tárt karunkban
 S forró örömmel mondjuk, hogy: „Isten hozott!”

Paprika János

Pósa Lajos.

Azzal kellene kezdeni:

*Csicsija bubuja,
Alszik a Katinka,
Aranyos pillangó,
Fából gyertyatartó . . .*

Csakhogy nagy faggyú ég ebben a tartóban. A dolgot nem lehet olyan könnyen elütni. Pósa Lajos megy.

*

A század idegei hozzák úgy magukkal, hogy a városi gyerekek alig tudnak érezni.

A gyerekvilág náluk már három éves korukban letelt. Azontúl azután ifjurak ők, az apró kicsi emberek, többé-kevésbé komoly ábrázattal, akik csak hallomásból tudják, hogy mi is voltaképpen a nagyméta, kisméta, egészszorítás, ustorjáték, a passolás, vagy hogy micsoda lelki gyönyörűség az, ha a vásárnapi gondosan vasalt sárga nanking ruhában eltakar az „ember“ hazulról s kora reggel elmenvén szedrezni, csak este vonul haza, szecsenyre festve a szedertől, megtépvé az indától, de csattanó, piros arczczal s erőteljesen korgó gyomorral, ami hatalmas egészség: száz Fer Bravais, Syrop de Calé vagy az a sok vaspreparátum, amivel manapság a doktorok tömik a gyermeket, nem ér föl vele.

S mégis a mostani sápadt, apróka, vézna gyerekektől hallottam elégszer kiabálni nagy diadallal, mikor valami intelligens sétáról hazajöttek a guvernáncsival:

— Láttuk az utczán Pósa bácsit!

*

Ha az ember nem ismeri, pedáns városi adónyilvántartót néz ki belőle, ha az utczán látja. Torzonborz szakállával, ha magyarba öltözködne, ő volna a nagybárdú Botond.

*

Öltözködésében libeg a magyar s a német között. S ha nem volna kényelmetlen a magyar nadrág, bizonyosan abban járna.

Aminthogy kalapban is a puhát szereti.

A cylindertől elrettenti a magyar geniusz.

*

Különben jó lesz nem viczczelni, mert a milyen túlérzékeny ember, a manapság egyetlen magyar nótaköltő, még majd „haragudni fog érte.“

S ha haragszik, igen mérges úr.

Ilyenkor teremnek nála a csicsija bubuják helyett a szilaj magyar nóták, a mik Dankó révén beröpülték a magyar földet.

„Hej koresmáros, mit ugrál kend jobbra-balra?“

*

Ültünk együtt a Sasban hárman: ő, Dankó és én.

Dankó hívott oda bennünket, mert ott volt a hegedűje. Hogy majd azon játszik valami újat.

Odamentünk. Dankó beszélt, hogy pár nappal azelőtt fönt járt egy népszínmű dalai miatt Pesten s elment a sugárútra. S ahogy ott megy, valami hangot hall, a mi végig hullámszik a levegőn s belecsapódik a fülébe. Harangszó véghangja, mi-é: nem tudta Dankó, de olyan mély, erős bűgása volt annak a hangnak, hogy abban a pillanatban egy hallgató magyar nótát fogamzott meg nála.

Ezt húzta el nekünk mutatóban. Síró nótájú bús dana volt, úgy zokogott bele a hegedű.

A kóta hát meg volt, de nem volt rá nóta.

Pósa elkezdte találgatni, hogy milyen vers illene rá legjobban. Találgattuk, s amire a véleményünk elkészült, a kávéházi asztal márvány lapján megszületett a föntebb citált sírva vigadó, a „Hej koresmáros, mit ugrál kend jobbra-balra?“

Jean úr, a méltóságteljes másodosztályú kávéházi segéd reggelre kelve, lemosta onnan a verset.

***

Búcsuzó költő.

Hungária nyög letiporva, sírnak a bús magyarok.

A kis szoba elébe, ott a templomtérén kiakasztódik az emléktábla: Itt egy bútorozott szoba bérbeadandó.

S Pósa megy. A provincia szelid levegőjét ha föleseréli a fővárosival, jobb lesz-e az majd az eddig gazdag költői ére? Adódik-e odafönt théma annyi, mint itt: teszem azt Gedónál, Temesvárynál? Czélszerűek-e vajh ott fönt a spricczerek?

***

Legyen az ő költészetére nézve a Szegeden töltött idő a csecsemőkor s éljen minél tovább, hosszabb ideig és egész a végső határig dicsőséges fényes gyermekort.

S ezzel lekívántuk róla azt, ami neki olyan zokon esett, hogy öregnek neveztük.

Galambom Péter a Balogban.

(Bőrharangozás.)

Mi volt a vacsora? Fészök szagú pujka paprikással. Erre csúszik még csak a nagy kandész.

Mögvert a teremtő a nevemnapján galambom. A szent sé tud kedvire tőnni ennek a mi publikumunknak. Vagy akarok vagy nem: nyelvelni muszáj.

Amíg szép sorjába kitaláltam a szent igazságokat, osztán oda ütöttem nemeljük embörnek a feje bübjára, — még a herczegöm is avval ölt, hogy mögén marok mán valakit. Most opet-újbul egy hétig hallgattam, mint Bálónál a főtt szalonnás-csuka; hát avval szekiroztak, hogy tán kifogyott a vicez hé, szónál, de nem tuccz mirül, hallgacez, me' ősz a mérög. Ha mögered a nyelvem, aszongyák, hogy halálom után külön köll agyon verni.

Mondom én azt is, ami nem kő, csak lögyön, aki hallgassa.

Amíg ebédnél elrágicsáltam egy finom végre-hajtó-szeletöt (a dorozsmai eszölte ki eszt az ételt), hát azon gondolkosztam, hogy a hetven darab új városi képviselő választásnál eddig nagyon keveset hallottunk. Vas Pali idejibe ijenkor mán régön be vót esomózva a nagy-feje azaz: a kortesködés,

most még mög se kezdődött. Vagy hát titokba üzük-füzük. Annyi szent, hogy a Pálfi kávés nagyon fiákerozik: osztán szörnyen élénk a forgalom a zsidó-templom-uccza környékén. Maj csak kigyünmán, hogy kár lősz a köcseség a közgyűlési teröm díszítésére. A régi kis kaszinó teröm is elég jó — köpködőnek.

Beszéli a Kukacz az Európába a párisi elő-ménjeit. Aszongya, hogy a kirándult magyarok egyik csapattyában Babós a szögedi strimfli gyáros, Rainer tata belső titkos tanácsosa volt a legdaljásabb alak. Amint eszt Bekk Pista möghallotta, ojan dühbe gyütt, hogy röktön beült egy népies kocsmába, maga mellé vötte a tanyai festöt, osztán öngyilkossági tervekon törte a fejét. A Szeged városon ejtött eme szégýönt ü túl nem élheti.

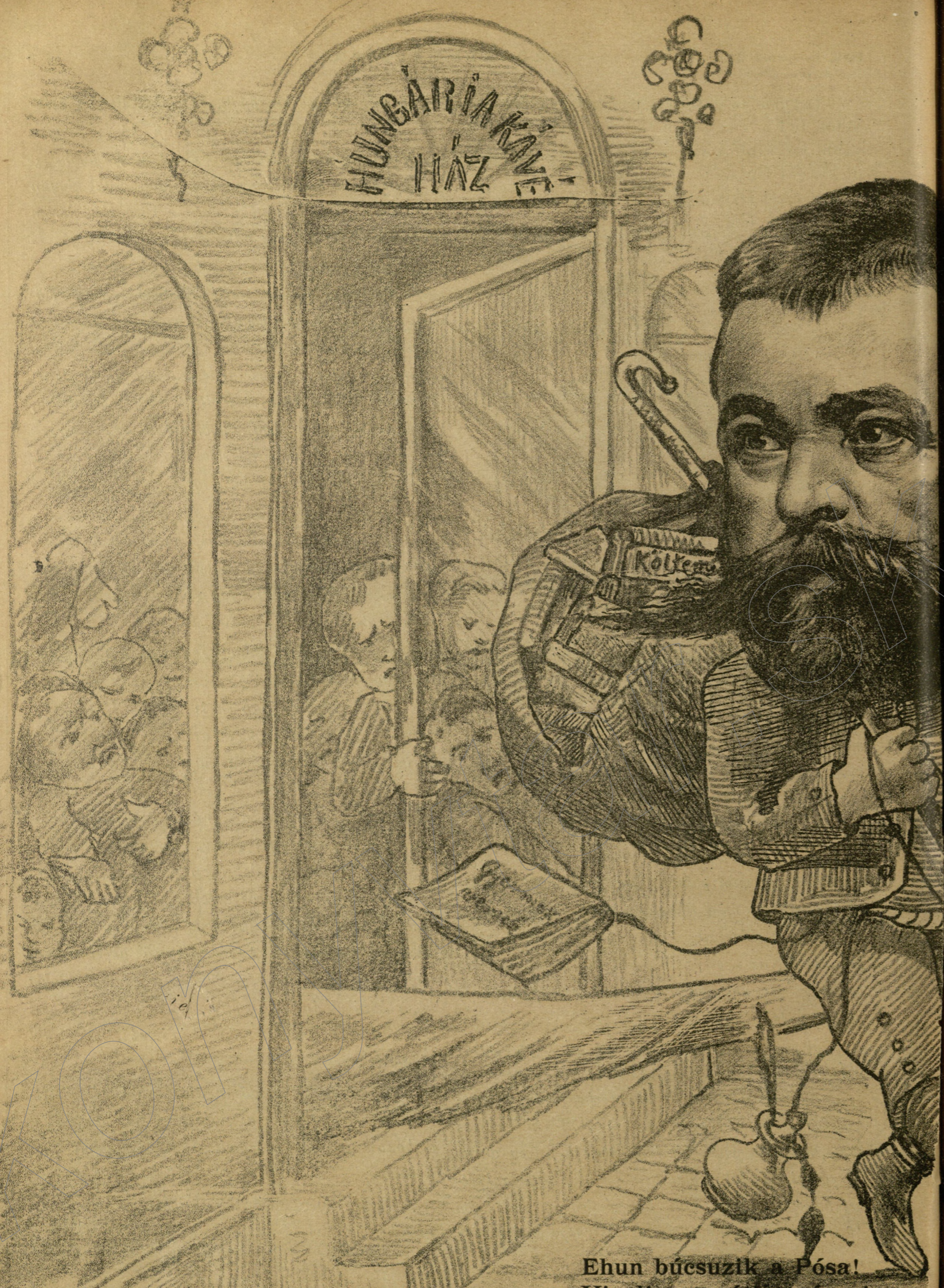
Szóba gyütt a szolid élet, aszongya a tűzöltő Jóska, hogy ü mindön áldott este nyolcz-kilencz órákcor mán alszik. Tessék? — Csakhogy nem otthon alszok ám — mentögetözött ü — hanem a színházban. Esse valami fejelágygyára esött kritika ám te kasuki.

Balog sógor, hónap én is jubilálok! Mióta a város kinyerit öszöm, századszor vagyok a vásárba kiröndölve. A nagy nap emlékire alapítványt töszök. A pájázat pedig a következő lézön. Kivántatik: a passzus írás története, különös tekintettel a tanyai paraszt furfangjára. Illusztrálva is mögjelenhet, de akkor ki ne maradgyon belüle a Gajjas orvos arczképe. Az ojan művek, amejjek biztosan kifejtik: hogy löhetne mögén egy vásárbul hatvan-hetven pöngő akcezidencziát haza vinni, előnyben részesülnek. A jutalom Balog sógor borából egy nagy feje. A jutalom, ha aszt a pájanyertes mű szerzője kifizeti, okvetlenül kiadatik.

Mióta az új ezredös a dísz czapistrángot elröndölte, nem bírok a dorozsmajival. Kivált a doboson felejtötte a szömit. Pedig okulhatott vóna a lelköm.

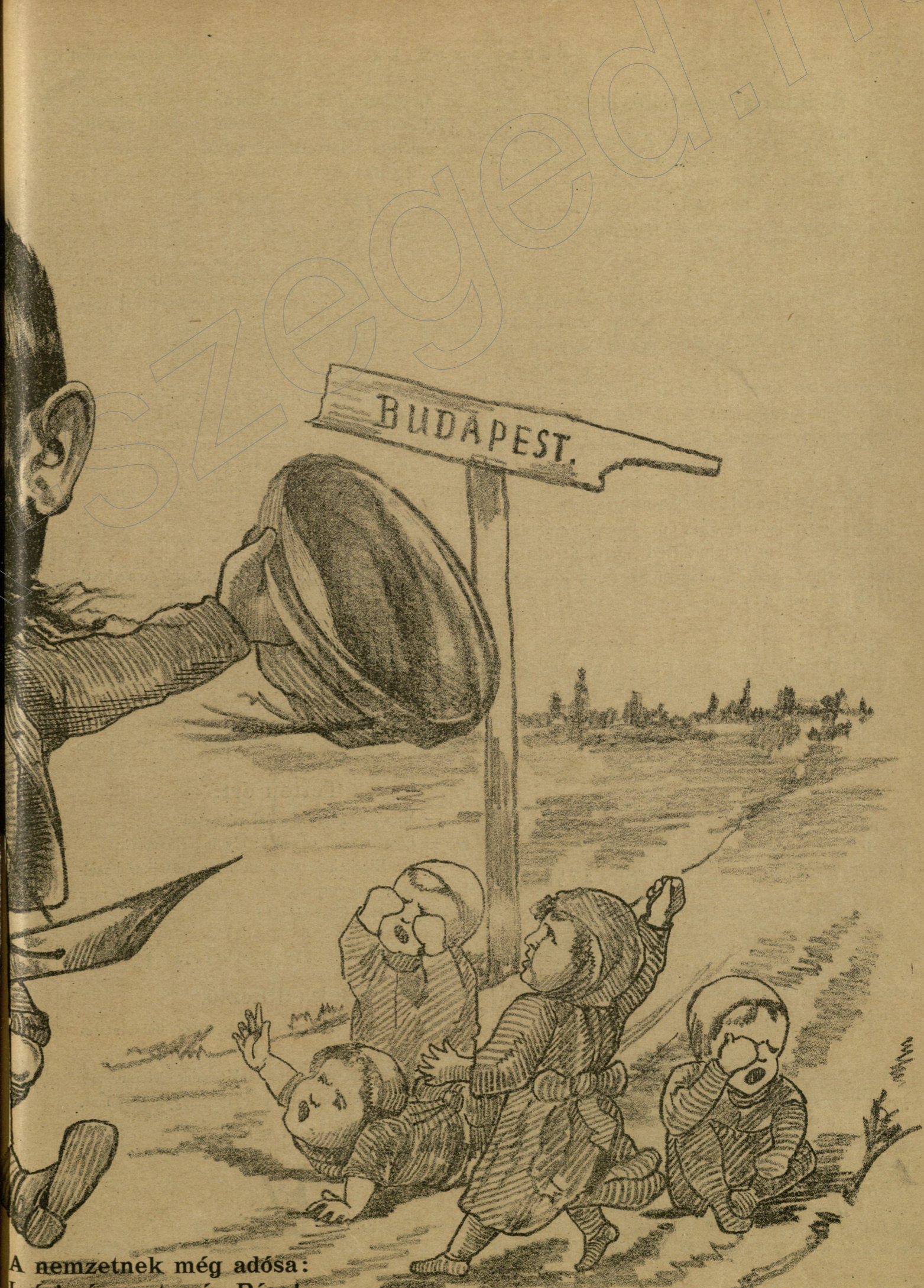
Balog sógor, vásár után amönnnyit annyit, de fizetük . . .

HUNGÁRIA KÁVÉ
HÁZ

Ehun búcsuzik a Pósa!
Viruljon az úttan rózsá!

BUDAPEST.

A nemzetnek még adósa:
Lefrja ám ezt még Pósa!

A János szentenciáiból.

Pajtás, nagyszerűk ezek a szögedi bibordók, mint Máj Miska mög etcetera. Otthon nagyságolják őket. Mán most, ha véletlenül excellenciás úrrá neveznék ki őket, hát akkor legalább is fölséges úrnak hívatnák magukat.

***

A hétön mögén kinn voltam Szatymazon, hogy gyönyörködjek egypár torony alatt hízlalt tanyai kapitány fölfújt ábrázatjába. Átgyün az este a Fehér szomszéd, aszongya, hogy nagyszerű disznótorba lösz hónap. — Biz az hallja kend, nagyszerű lösz, erősítőm én. Mer a végin mindnyájan disznók lösznek kentök benne.

***

Mi bajod van János, kérdözi ténap a Prófétaban egy kétdeczis úr, hogy nem birsz szuszogni? Talán möghütötted magadat, osztán náthád van? Nem a, világosítom föl a kedvest: affektál az orrom.

***

Az écczaka mán mögén láttam a Prófétaban néhány urat szabadon elővezetve. Nem csuda, röggel a kelnerájban harmincz üres nagy parádis üveget számoltak össze.

***

— Változik a világ, változnak az embörök — mondja a Fuszika valamik könyvibe. Miúta a sok küzdelmes esztendő után fölcaptam író társnak, azóta pajtás pl a j b á s z s z a l j á r o k.

***

Egypár szögedi urat választott ki a megye főszolgabíró jelöltnek. Örülök rajta. Hanem hát azt kérdöm én pajtás, hogy a megyének nincse tánczmestörre szüksége? Mert van ám itt az is elég!

***

Mióta a Csikós patikárus elköltözött fölső városrúl, a Szentgyörgy-iskola aléjából mind eltűntek a verebek. Bizonyosan elindultak a mestör keresésire, aki náluk még mindig szöbben és kedvesebben csicsereg.

***

Mögygyütt a Kukacz Párisból, osztán neköm, — értitök — neköm egy szép szivartárczát hozott emlékke. Hát ma este előjárónak egy hatos helyött kettőt dobtam a tányérjába. Pajtás, félök, hogy szörnyen drága lösz még neköm ez az ajándék.

***

No jó öreg Pósa, most már csakugyan itt köll hagynod szép Szöged városát. Mert vagy akarod, vagy nem, kikísérlek a vasúthon.

***

A napokban úgy kilencz óra tájban fölmék a kapitányi hivatalba, hát sé biztos, sé rendör, sé senki, aki útba igazíthatna. Az écczaka mán mögén nagy csata volt valahol. Mán is így állunk? Hát mi lösz, ha begyün a disznótorok szezonja.

***

A múltkor az úcczán borzasztó cseléd-szag üti mög az orromat. Térülök, fordulok, hát éccző billög ám felém a Kőrösi Ferkó. Hja, az árnyék mindig követi a napot.

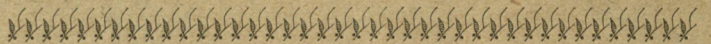
***

Mán én babám ijen vagyok.

Tetten ért.

- Miczi, sétádat egyedül végezted?
- Igen, mama, egyedül; oly ingerlő volt!
- De Miczi, hogy van az, hogy te mikor hazulról elmentél, napernyöt vittél magaddal s most meg egy sétatálczával jössz vissza?

Baka-dikezió.

Hadnagy (Az egyéves kétéves önkénytelenekhez szólva):

Uraim, azt hiszem, hogy önök, mint értelmesebb emberek, könnyebben felfoghatják magyarázatomat, mint a többi szamarak.

Galiba Ádány leveledzik a zü násszáhon, Böllér Mihájhon.

Tüszts Nász!

A szomszédom Vakarék Tóth János sürüfésüt vött a vásáron, hát egy ujságpapiros darabot is kapott. Abból olvasta a Zandris, hogy van Szögedön egy ur, aki sok gyerekversönyt irt.

Mondok magamba a Zandris gyeröknek is van egy-két versönye amit a Juczihon irt, elviszöm hozzá, talán ad érte egy kis pálinkára valót.

No ugy is lött: szólok a Zandrisnak keresd elő a versönyöket elő is huzta a Zanya tsismaszárábúl mög a kotlóstyuk alul.

Avval én a nyakamba akasztom a tarisznyát, aztan belétöszöm a versönyöket.

Hogy a városba érök mögkérözök egy urat, hogy hun lakik az a gyerökversöny csináló.

Mutati, hogy éppen ott állunk.

Kopogtatok a zajtón a zöklömmel, hát hallom a morgást, hogy löhet.

Benyitok egy kis szobába, ott ül egy szakállas fejü ur szörnyü mérgesen.

— Csértessék mondok.

Aszondi:

— Mi köll?

Mondok:

— Maga csináli a gyerökversönyt.

Aszondi:

— Hát asztán?

Mondok:

— Hát hogy mög ne sértsem én is hoztam gyerökversönyt, a Zandris fiam csinálta a Juczihon.

Aszondi:

— Mi közöm hozzá?

Mondok:

— Iszen azt ugy is tudom, mer a Juczi majd a Zandris felesége lösz.

Avval kivetöm a tarisznyábúl a versönyöket.

Aszondi:

— Hát ne rakja azt a sok zsiros бүdös papirost a zasztalomra.

Mondok:

— Hát bizony a tarisznyámban van egy kis zsir, meg osztán az kotlóstyuknak sincs valami jó szaga, hanem a versöny az mán jó, ehun-e:

Oh Juczi, te szüz galamb,

Jól áll fejedön az galand

Ugy szól a szád, mint az harang,

Azér vagyok érte baland.

Aszondi a szakálás fejü ur:

— Bolond bizony kend, hogy ijent olvas.

Mondok:

— Versönybe jól szavalódik.

Aszondi:

— Hát mit akar kend ezökkal a számársá-gokkal.

Mondok:

— Elannám, ha mögvönné.

Lássá kee nászom a szakállas fejü ur kiszört a házából a versönyökkal, mer aszondi

— Ne бүdösíjsem a szobáját sokáig.

Hazavittem hát a versönyöket, aztán aszt mondtam a Zandrisnak hogy injon jószagu versönyöket.

Aszondi hogy üneki a Juczi szaga a lyó.

Lássá kee nászom ilyen számár fiam van, mely-hön hasolló lyokat kíván tüszts násza

Galiba.

Udvarlás közben.

— Úgy függ szívemen az érzelem, mint Paral-nál a virsli és a szerelem úgy áthatja egész bensömet, mint a nadragzsebbe öntött fagyalt az inakat — oh van-e szíve kegyednek, hogy megérti keblem költészetét?
— Oh, szinte éhezem tőle!

Mérges hetek.

— Thata, én okorok díszíteni magammal a Pósa-
önnepély.

— No ha te okorod díszíteni Pósa-önnepély, ak-
kor maradj itthon.

Képrejtvény.

Megfejtése a jövő számban.

A mult számban megjelent képrejtvény
megfejtése :

„Nebántsvirág.“

Felélős szerkesztő : **Paprika János.**

Szerkesztőség : Somogyi-utca 23. szám.

Kiadótulajdonos : **Burger Gusztáv.**

Van szerencsém mélyen tisztelt vevői-
met és a nagyérdemű közönséget értesíteni,
hogy helyben, **oroszlán-utca 22. sz. alatt,**

**az Európa
szálloda**

átellenében

a mai kor

igényeinek

mindenben

megfelelő

Virágkereskedést

nyitottam,

hol is mindennemű

alkalmi, báli és menyasszonyi esokrok,
koszorúk a legizléesesebb kiállításban,
továbbá cserepes virágok a legjutányo-
sabb áron mindenkor kaphatók.

A n. é. közönség pártfogását kérve, maradtam
kiváló tisztelettel

FISCHER K.,

virágudvar és telep : Honvéd-tér 4. és 5. sz.

Jelentés.

Alulírottak van szerencsése a n. é. közönség
szíves tudomására hozni, miszerint helyben, **iskola-
utca, a templommal szemben, Trischler-féle ház,**
ujjonon berendezett

fogtechnikai műtermét

megnyitotta, hol is mindennemű **műfog** és **egész fog-
sorok** a legujabb amerikai systema szerint készített-
nek. A **fogtömések** (plombok) arany, ezüst, platina,
czement és hills stopping-ben **minden fájdalom nélkül**
eszközöltetnek.

Tisztelettel alulírott **Bécs legnevezetesebb mű-
termében** hosszabb ideig assistenskedvén, sikerült
magának ott e szakban oly kiváló ügyességet és gya-
korlatot szerezni, hogy a nagyérdemű közönség meg-
elégedését bizton reményli.

**Rendel: d. e. 9 órától d. u. 4 óráig. Szegényeknek
díjmentesen d. e. 8—9 óráig.**

A n. é. közönség szíves pártfogásáért esdve,
tisztelettel

HALADA A. HELENA,

ő császári fensége Lusignan hercegnő udvarhölgye,
a Melusina-rend, valamint a francia és olasz tuda-
mány és művészeti nagy- és kisérem tulajdonosa.